

Pod imelom

Sima Martausová

Možno keby som bola viac ticho,
počula by som v tom hluku prepychov aj tvoje prania.
Už viem, že klamú zdanía
a slová ozaj raníia city.
Kto sa zranil si ty...

Možno by nám vydržal vzťah dlhšie,
keby som dovolila, aby si mi ušiel,
tak by si zostal.
Stojím na druhej strane mosta
a čakám...

Možno by duša prenikala moje telo,
možno by srdce láskou zahorelo,
keby sme si pod imelom,
keby sme sa pod imelom
cítilli nájdení...

Ešte jednu kocku cukru dajte mi,
nech je mi sladšie aj tu na zemi.
Ponorím zmysly svoje do peny
a na podstavec drevený, si ťa položím.
Strážim ťa ako chlapca z dreva.
No ty si neožil, no ty si neožil...

Možno by duša prenikala moje telo,
možno by srdce láskou zahorelo,
keby sme si pod imelom,
keby sme sa pod imelom.
Možno by sme vyzerali bielo,
keby sa nám viacej chcelo,
keby sme sa pod imelom...

Možno keby usuším tie kvety
a nahrám piesne na kazety a na platne,
tak možno vydržíš mi dlhšie,
ale vydržalo dlhšie všetko ostatné...

Možno by duša prenikala moje telo,
možno by srdce láskou zahorelo,
keby sme si pod imelom,
keby sme sa pod imelom.
Možno by sme vyzerali bielo,
keby sa nám viacej chcelo,
keby sme sa pod imelom...

Možno keby na chodníku nechám
kocky cukru nájdem cestu späť.
Akosi dymí strecha z nášho domu,
tento dym mi navždy bude v hlave tkvieť...